

Pat a Mat

Pat s Matem se domluvili, že by domek postavili.
Začali si připravovat,
vše co budou potřebovat.
Na stavbu je mnoho třeba,
bez cihel se stavět nedá.
Má-li pevná stavba být, musí na ni písek mít.
Nářadí už hledají,
kolečko však nemají.
Jak to tedy vymyslíme, kladku na to vyrobíme.
To snad není žádná věda,
nic se na tom zkazit nedá.
Tak se dali do práce a vyrobili tahače.
Na provaz prkno připevnili a kraj cihlou zatížili.
Nic to platné nebylo, hned se jim to rozbilo.
Tak si opět hlavu lámou, jak to spolu vlastně zvládnou.
Moc by domek chtěli mít,
neví však, jak si práci usnadnit.
Pat chce stavět od komína, Mat ho ale napomíná.
Nejdřív dveře nasadíme a pak komín postavíme.
Jak dlouho se hádali a čím vlastně začali,
napíši vám další část,
však nenechte se vůbec zmást.
Nejsou až tak nemotorní, snaží se být v práci vzorní.

O zvířátkách

Byl krásný slunný den a všechny zvířátka vyběhly ven.
Velkou radost z toho měly, užít si den strašně chtěly.

Byla tam kočička a taky ovečka.

Malé kůzle nemotorné,
je venku velmi nepozorné.

Vše ho kolem zajímá,
proč na hlavě růžky má?

Kolem dokola růžky naráží, až vrátka na zahradu proráží.

Tam se před ním objevila, kravička co tele měla.

Pěkně na hlas pozdravilo, s telátkem se honit chtělo.

Telátko však nechtělo, své mámy se drželo.

Kůzle velmi zvědavé je, co se právě v trávě děje.

Včeličky tam uviděl, hned si s nimi pohrát chtěl.

Sotva kůzle uviděli, tak mu z květů uletěly.

Nikdo si tu nechce hrát a já si hraju tuze rád.

Tak se vrací, vrátky zpět, tam není ten správný svět.

Na dvorečku to je prima,

tam je s každým velká psina.

Se všemi si tu můžu hrát a legraci prožívat.

Pat a Mat pokračování...

Domeček svůj postavili,
moc se při tom zapotili.
Stavba ovšem křehká byla, po chvílce se rozbořila.
Nechali to na mistrovi,
ten už začal stavět krovy.
Dveře už jsou nasazené, okno ve zdi otevřené.
Stavba musí chvílku stát a pak se může malovat.
Už je skoro uklizeno,
nepotřebné vyhozeno.
Nábytek si nakoupíme, v pokojíčku zatopíme.
Taky pěkný televizor, na cennosti malý trezor.
Do kuchyně stůl a židle,
na zahrádku nové vidle.
Na stěnu si fotku dáme
a už to všechno vlastně máme.
Na něco jsme zapomněli, nakoupit si na neděli.
Tak si tedy nakoupíme, společně to všechno sníme.
Zahrádku si připravíme, zeleninu zasázíme.
Tak se v domku dobře mají, náhodě nic nenechají.
Pro dnešek to vážně stačí, odpočineme si radši.
Novou sílu nabereme a na výlet se rozjedeme.
Co zažili a viděli, dočteme se v pondělí.

Hurvínek a Mánička

Hurvajs opět boduje, s Žerikem se kočkuje.
Co kdybychom Žeričku, pozlobili Máničku?
Máni, půjdeš s námi?
My ti něco předvedeme, co už spolu dovedeme.
Žeri, sedni, od stolu se ani nehni.
Učí se už aportovat, co mu schovám, musí hledat.
Teď se dívej Máni, dá se do hledání.
Vzápětí už cosi nese, radostí se celý třese.
Aport Žeri, podej pac, tady malou mlsku máš.
Co dalšího uschováme, čokoládu tady máme.
Mánička však odporuje, raději si botu zuje.
Ať si hledá botu mojí, jestli o to ještě stojí.
Čokoláda ta je má, ta přec pejskům, nechutná.
Hurvínek se ale nedá, jinou výmluvu si hledá.
Ale Máni, tak se přeci rozděl s námi.
Snad jí nesníš celou sama, copak tohle dělá dáma?
Ty si mi nechtěl ukazovat, že už umí aportovat.
Už jsem ti zas naletěla, nic ti nedám, byť jsem chtěla.
Nebudu si s tebou hrát, už tě nechci poslouchat.